

Tygodnik Urzędowy

Prenumerata: rocznie 4,— zł.,
półroczn. 2,— zł., kwartalnie 1,— zł.

miasta Chorzowa

Cena ogłoszeń: Za wiersz jednoła-
mowy lub jego miejsce 20 groszy.

„Tygodnik Urzędowy” otrzymuje każdy właściciel domu bezpłatnie.— Właściciele domów uprasza się o podanie Tygodnika lo-
katorom swych domów do wiadomości.—Red. i adm.: Ratusz, IV. piętro, pokój 148, tel. 409-81.—Wyd.: Mag. m. Chorzow

Nr 5.

Sobota, dnia 22 lutego 1936 r.

Rok III.

Urząd Wojewódzki Śląski

Wydział Skarbowy
w Katowicach.

—()—

Nr. Sk. II-62/1/36.

Obwieszczenie

w sprawie podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1935 i
podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

Stosownie do przepisów art. 12 —15, 74 i 75 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346), ze zmianami wprowadzonymi dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 13) i § 45, 46, 49 i 75 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) podaje do publicznej wiadomości co następuje:

Obowiązek składania zeznań.

I. Zeznanie dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu składa się:

- 1) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego do kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych;
- 2) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego do pierwszych pięciu kategorii przedsiębiorstw przemysłowych;
- 3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego do kategorii I, IIa i IIb zajęć przemysłowych;
- 4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego;
- 5) co do wszystkich innych przedsiębiorstw, bez względu posiadaną kategorię świadectwa przemysłowego, jeśli prowadzą księgi handlowe lub też są obowiązane do prowadzenia ksiąg na podstawie obowiązujących przepisów.

II. Zeznanie dla wymiaru podatku

dochodowego obowiązane są złożyć: **osoby fizyczne** oraz spadki wakuujące, których dochód płynie:

- a) z nieruchomości gruntowej, przekraczającej 100 ha;
- b) z domów mieszkalnych, składających się więcej niż z 20 izb;
- c) z przedsiębiorstw i zajęć, wymienionych w § 45;
- d) osoby prawne oraz osoby fizyczne, prowadzące księgi handlowe lub gospodarze bez względu na wysokość osiąganego dochodu lub poniesionych strat.

III. Zeznanie dla wymiaru podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, składają tylko te osoby, które:

- a) otrzymały uposażenia, emerytury i wynagrodzenia od dwóch lub więcej służbodawców w wysokości przekraczającej łącznie 2500 zł rocznie;
- b) otrzymały od jednego służbodawcy dwa lub więcej wynagrodzeń perjodycznych, bądź też obok wynagrodzenia perjodycznego również wynagrodzenie jednorazowe, o ile łączna suma wynagrodzeń za dany rok kalendrzowy przekracza 4800 zł.

Inni płatnicy, niewymienieni wyżej, mają również prawo składania zeznań o obrocie i o dochodzie.

Terminy i sposób składania zeznań.

Termin do składania zeznań do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1935 i zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936 upływa:

- a) dla osób fizycznych i spadków wakuujących — z dniem 1 marca 1936 roku;
- b) dla osób prawnych — z dniem 1 maja 1936 r. z wyjątkiem osób prawnych, wymienionych w art. 33 ustawy o podatku dochodowym, które składają zeznania w terminach w tym artykule przewidzianych;
- c) dla osób, wymienionych pod III. — z dniem 15 kwietnia 1936 r.

Formularze zeznań wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać właściwym władzom podatkowym I instancji lub przesyłać należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem tych władz.

Właściwość miejscowa.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku od obrotu i składania zeznań o obrocie określa się według miejsca, w którym znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe, albo w którym wykonywa się przedsiębiorstwa na zysk obliczone, osobiste zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

Za miejsce wykonywania samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego, osobistego zajęcia przemysłowego i skupu zawodowego uważa się miejsce zamieszkania osoby, wykonującej zajęcia lub handel.

Za miejsce wykonania samodzielnego robót i dostaw, prowadzonych w kilku okręgach, uważa się miejsce, w którym zawarto umowę.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku dochodowego i składania zeznań o dochodzie określa się według miejsca, w którym płatnik w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, miał siedzibę lub miejsce zamieszkania, albo (w braku miejsca zamieszkania) — miejsce pobytu.

Dla osób prawnych właściwość miejscową określa art. 12 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 39, poz. 346).

Rygory.

Wrazie niezłożenia zeznania w terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniiony na podstawie materiałów, jakimi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisany terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 500 zł (art. 188 ordynacji podatkowej).

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innym jakimkolwiek podaniu albo też w odwołaniu lub w jakimkolwiek zgłoszeniu, złożonym w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie może się przyczynić do udaremnienia wymiaru bądź do uszczuplenia należycie podatku, podlega w myśl art. 179 ordynacji podatkowej karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narzonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Zaliczki.

Niezależnie od złożenia zeznania, płatnicy obowiązani do składania zeznań bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do urzędów skarbowych lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku wraz z dodatkami przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, a mianowicie — osoby fizyczne — do dnia 1 marca roku podatkowego, osoby prawne — do dnia 1 maja roku podatkowego.

Osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są w podanych wyżej terminach uiścić połowę podatku wraz z dodatkami wymierzonego za rok podatkowy 1935.

Katowice, w styczniu 1936 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKI
Wydział Skarbowy.

Obwieszczenie

Zgodnie z postanowieniem § 4. statutu z dnia 24. października 1934 r. o samoistnym podatku komunalnym od budynków, Magistrat celem zebrania materiału służącego dla wymiaru podatku budynkowego podaje do publicznej wiadomości wszystkim zainteresowanym stronom (właścicielom), że w najbliższych dniach Policja Miejska doręczać będzie właścicielom w obrębie m. Chorzowa deklaracje podatkowe, które poszczególne właśc. domów winni wypełnić i oddać w ter-

minie nieprzekraczalnym do 15. marca br. w Magistracie pokój 49.

Zaznacza się, że deklaracje należy wypełnić jak najsumiennie, a w szczególności rubryki 3, 5 i 6 formularza, przyczem w myśl przepisów art. 5. ustawy z dnia 29 listopada 1935 r. o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. Śl. nr. 21), czynsz za miesiąc grudzień nie wpływa na obniżkę podatku budynkowego, a zatem za miesiąc grudzień należy podać czynsze jakie były płatne w listopadzie 1935 r.

W razie niewłaściwego deklarowania pobieranych wzgl. umówionych czynszów najmu lub nie oddania deklaracji w wyżej wyznaczonym terminie, Magistrat w myśl przepisów § 15. cyt. wyżej statutu stosować będzie grzywnę do wysokości 350,- zł.

MAGISTRAT.

Zarządzenie

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) łącznie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3. sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 644) wolno na obszarze miasta Chorzów uprawiać tylko ziemniaki rakoodporne.

Wywóz ziemniaków poza obręb miasta jest wzbroniony.

Od uprawy ziemniaków wogóle wyklucza się:

- wszystkie ogrodki działkowe i przydomne,
- wszystkie parcele położone w dzielnicy IV-tej,
- wszystkie parcele przydomne na przestrzeni 50 metrów od najbliższych zabudowań,
- wszystkie parcele uznane za zarazone i zagrożone rakiem ziemniaczanym w latach od 1929 do 1935, których użytkownikom doręczono imienne orzeczenia za pośrednictwem Magistratu.

Na wspomnianych parcelach wolno natomiast uprawiać inne rośliny. Chcąc przyjść z pomocą mieszkańcom miasta Chorzowa w nabyciu ziemniaków rakoodpornych, sprowadzi Magistrat wzorem lat ubiegłych sadzonki uznane przez Śląską Izbę Rolniczą.

Wszyscy zainteresowani powinni osobiście zgłosić swe zapotrzebowanie na ziemniaki rakoodporne najpóźniej do 10. marca 1936 r. i to:

- z dzielnicy I-szej w ratuszu, pokój nr. 23 — Referat Gospodarczy,
- z dzielnicy II-giej w Komisariacie Policji Miejskiej, plac Mickiewicza,
- z dzielnicy III-ciej w Komisarja-

cie Policji Miejskiej, plac Piastowski.

O sprowadzeniu sadzonek rakoodpornych i miejscach sprzedaży Magistrat powiadomi zainteresowanych w swoim czasie przez ogłoszenie w „Tygodniku Urzędowym” i prasie.

Przy zakupie ziemniaków rakoodpornych każdy nabywca otrzyma zaświadczenie z wyszczególnieniem nazwy, odmiany i ilości sadzonek, które przy uprawie parceli jak i wybieraniu plonu należy przedłożyć kontrolującym organom.

Mieszanie sadzonek rakoodpornych z nieodpornymi jest wzbronione. W razie uchybień zostaną ziemniaki wykopane i zniszczone na koszt użytkownika gruntu.

Wykroczenie przeciwko powyższym zarządzeniom ulegną karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000,- zł stosownie do postanowień art. I. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym.

I. Burmistrz:

w z.

Dubiël

II. Burmistrz.

Licytacja

Dnia 11. i 12. marca 1936 r. odbędzie się od godz. 9-ej rano w Zakładzie zastawniczym przy ul. Bytomskiej 19 licytacja niewykupionych zastawów do Nr. 18209, zastawionych w czasie od 2-go do 30-go września 1935 r. oraz niewykupionych zastawów wartościowych do Nr. 3210a, zastawionych w czasie od 3-go do 29-go października 1935 r. Wykup powyższych zastawów nastąpić musi najpóźniej do dnia 7. marca 1936 r. Od dnia 9. marca 1936 r. doliczane będą koszty licytacyjne. Przed licytacją Zakład Zastawniczy zamknięty jest dla publiczności w dniu 10. marca 1936 r.

Osiągnięte przy licytacji, odbytej dnia 11. i 12. lutego 1936 r. nadwyżki za zlicytowane zastawy od Nr. 15049 do Nr. 16792 odebrać można za oddaniem kwitu zastawnego w przeciągu jednego roku w kasie Zakładu.

Magistrat
(Dubiël).

Repertuar

Teatru Domu Ludowego w Chorzowie.

Piątek, dnia 28 lutego 1936 r.:

Dwa gościnne występy Teatru Polskiego z Katowic:

Godz. 15,30 „Turkoń”, dramat Stefana Żeromskiego.

Godz. 20,00 „Trafika pani Generałowej”, komedia w 5 odsłonach Władysława Bus-Fetke'a.

Pomoce naukowe dla ubezpieczonych w Spółce Brackiej.

Górnicy bezrobotni, którzy z pracy zwolnieni zostali po dniu 19 sierpnia 1934 r. otrzymują w roku szkolnym 1936/37 bezpłatne pomoce naukowe (materiały szkolne i przybory do robót ręcznych) dla swych dzieci pod warunkiem, że

- a) poprzednio ubezpieczeni byli conajmniej przez 5 lat w Kasie Pensyjnej Spółki Brackiej,
- b) utracili pracę na zakładach brackich i utrzymują prawo do Kasy Pensyjnej przez uiszczanie uznaniówek,
- c) prawo do Kasy Pensyjnej mają utrzymane po myśli ust. 2 § 58 statutu Spółki Brackiej bez opłacania uznaniówek, o ile z powodu bezrobocia pozostają bez zarobkowania.

Dzieciom bezrobotnych hutników i robotników, zatrudnionych ostatnio w kamieniołomach, pomoce naukowe nie przysługują.

Kartki upoważniające do korzystania z pomocy naukowych, wystawiać będą starsi braccy obwodów, do których bezrobotni należeli podczas zatrudnienia na kopalni, zaś jeżeli obwód starszego brackiego w międzyczasie został zniesiony, wówczas taki bezrobotny winien zwrócić się do innego starszego brackiego na tej samej kopalni wzgl. do tego starszego brackiego, któremu przydzieleni zostali pensjoniści rozwiązane obwodu.

Dla uzyskania tych kartek upoważniających bezrobotni winni przedłożyć książkę kwitową dot. uiszczonych składek do Kasy Pensyjnej Spółki Brackiej wzgl. książkę odejścia lub legitymację bezrobotnego, wystawioną przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy oraz poświadczenie kopalni, z którego wynika data zwolnienia z pracy. Kartki upoważniające, winni zainteresowani oddać kierownikom szkół najpóźniej do dnia 10 marca br., gdyż po tym terminie oddane kartki nie będą pod żadnym warunkiem uwzględniane.

Kurs straży leśnej i polowej

dla inwalidów wojennych.

Magistrat miasta Chorzowa podaje do wiadomości, że z dniem 1 października 1936 r. rozpocznie się w Niepołomicach roczny kurs straży leśnej i polowej dla inwalidów wojennych.

Warunki przyjęcia są następujące:

- a) zaświadczenie odnośnego referatu inwalidzkiego, że kandydat jest inwalidą wojen-

nym z podaniem powodu inwalidztwa oraz % niezdolności zarobkowej,

- b) świadectwo lekarskie, że poddała pracy w lesie i na roli (w zasadzie zdrowie ręce, nogi, płuca i serce),
- c) świadectwo szkolne co do ogólnego wykształcenia (ukończona 4-klasowa szkoła ludowa),
- d) nienaganne zachowanie się kandydata pod względem moralnym i politycznym (świadectwo moralności),
- e) zobowiązanie się przy przyjęciu do zakładu do ścisłego przestrzegania regulaminu zakładowego,
- f) zaświadczenia, że dotąd ze szkolenia się na koszt Skarbu Państwa nie korzystał.

Wszystkie załączniki winne być bezwzględnie dołączone do podania.

Kandydaci, zamieszkali w Chorzowie, pragnący być przyjęci na kurs, winni drogą służbową przez Magistrat w Chorzowie, (Referent Opieki Społecznej) wnieść podania najpóźniej do dnia 1 maja 1936 r. do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

O prowizorocznym przyjęciu, interesenci będą powiadomieni najpóźniej do dnia 1 sierpnia br.

O ostatecznym przyjęciu na kurs rozstrzyga Komisja porady zawodowej po przybyciu kandydata na miejsce w Niepołomicach w dniu 1 października 1936 r.

Kandydaci, zgłaszający się na kurs, winni przynieść ze sobą do Niepołomic obuwie i ubranie robocze do pracy w polu i w lesie.

Wychowankowie kursu otrzymują bezpłatnie utrzymanie, opiekę lekarską, ubranie i jedną parę butów z prawem naprawy na koszt Skarbu Państwa.

Ulgi dla nowowzniesionych budowli

Budynki nowowzniesione, jak również części nadbudowane lub dobudowane do starych istniejących budynków, korzystają 15-letniego zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie trzech odmiennych praw. Pierwszem była ustawa z 1922 r., drugim rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z 1930 r. i wreszcie ustawa z 1933 r. Przy przyznawaniu zwolnień przez urzędy skarbowe wyłoniły się poważne trudności, szczególnie co do terminu składania podań. Wątpliwości w tej sprawie wyjaśniło obecnie Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 16 stycznia 1936 r., ogłoszonym w nr. 2 Dziennika Urzędowego Ministerstwa

Skarbu z 1936 r. W myśl tych wyjaśnień budynkom nowowzniesionym, częściom dobudowanym lub nadbudowanym po dniu 10 stycznia 1922 r., których użytkowanie rozpoczęto przed dniem 16 września 1930 r., piętnastoletnie zwolnienie przyznawane jest bez składania specjalnych podań a tylko po przedstawieniu zaświadczenia zarządu miejskiego lub zarządu gminy. W zaświadczeniu powinna być wymieniona data rozpoczęcia użytkowania i data ukończenia budowy. Jeżeli Urząd Skarbowy wymierzył podatek od tych budynków, to wymiar będzie uchylony po wniesieniu odwołania, przyczem w wypadku niezłożenia odwołania w przepisany termin, opóźnienie może być darowane przez dyrektora Izby Skarbowej.

Budynkom nowowzniesionym, częściom nadbudowanym lub dobudowanym, których użytkowanie, chociażby nawet częściowe nastąpiło po dniu 16 września 1930 r., a przed dniem 1 kwietnia 1933 r., urzędy skarbowe przyznają 15-letnie zwolnienie po złożeniu podania bez względu na czas jego złożenia. Do podania należy dołączyć zezwolenie na budowę, zatwierdzony plan budowy i zaświadczenie zarządu miejskiego lub zarządu gminy. W zaświadczeniu tem powinno być stwierdzone, że budynek jest nowowzniesiony, lub, że część jego i jaka jest dobudowana lub nadbudowana oraz data, od której nastąpiło chociażby częściowe użytkowanie. Właściciele nowych parterowych budynków we wsiach, z wyjątkiem województwa poznańskiego i pomorskiego, nie potrzebują przedstawiać zatwierdzonego planu budowy i zezwolenia na użytkowanie budynku.

Natomiast właściciele budynków nowowzniesionych, części nadbudowanych i dobudowanych, których użytkowanie nastąpiło po dniu 1 kwietnia 1933 r., winni złożyć podanie w ciągu 60 dni po rozpoczęciu użytkowania i dołączyć wymienione poprzednio dokumenty. Podania wniesione do końca 1934 r. uważane są za wniesione w terminie.

Jeżeli właściciele ci złożą podanie po upływie tego terminu, to urzędy skarbowe dokonają wymiaru podatku od nieruchomości za czas od rozpoczęcia użytkowania do następnego kwartału po wniesieniu podania.

Piętnastoletni okres zwolnienia oblicza się od daty rozpoczęcia chociażby częściowego użytkowania nowowzniesionego budynku, części dobudowanej lub nadbudowanej.

Zaznaczyć jeszcze należy, że podania o zwolnienie od podatku od nieruchomości powinny być wnoszone niezależnie od podań o zwolnienie od podatku dochodowego.

Ustawa

z dnia 16 grudnia 1926 r.
w sprawie ochrony lokatorów

(Ciąg dalszy)

Art. 12.

Jeżeli na miejscu starej budowli ma być wzniesiona nowa budowla, właściwa władza administracji ogólnej może w wyjątkowym przypadku, uzasadnionym celowością odpowiedniego zabudowania tej części miasta, wydać orzeczenie, nakazujące lokatorom opróżnienie zajmowanych lokali w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie to wydaje władza po zatwierdzeniu planów nowej budowli oraz po wykazaniu przez wynajmującego, że w stosunku do lokatorów dopełnił świadczeń, przewidzianych w art. 11 ust. 2 litera e), a dotyczących zwrotu kosztów przeprowadzki i zapłaty odszkodowania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia. Przedmiotem odwołania nie mogą być zarzuty co do rodzaju i wysokości wyżej określonych świadczeń, spory w tych sprawach podlegają właściwości sądów powszechnych.

Art. 13.

1. W razie śmierci lokatora jego wstępni, zstępni, współmarzonek i rodzeństwo, którzy do chwili jego śmierci stale z nim mieszkali, wступują w umowę najmu i odpowiadają niepodzielnie za wynikające stąd zobowiązania, o ile nie zrzekną się tego prawa wobec wynajmującego. Przepis ten nie ma zastosowania dla osób, które w chwili śmierci lokatora posiadają inne mieszkanie.

2. Prawa najmu pomieszcze handlowych, przemysłowych i innych pomieszczeń zarobkowych, wynikających z niniejszej ustawy, przechodzą na spadkobierców lokatora, o ile spadkobiercy przedsiębiorstwo spadkodawcy w tym samym lokalu nadal prowadzą.

ROZDZIAŁ IV.

Moratorium mieszkaniowe.

Art. 14.

W sprawach o eksmisję może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego w uwzględnieniu stosunków gospodarczych pozwanego, odroczyć termin opróżnienia przedmiotu najmu na sześć miesięcy.

2. W sprawach o eksmisję z mieszkań 1-lub 2-pokojowych może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego zawiesić wykonanie orzeczonej eksmisji oraz odroczyć na przeciąg sześciu miesięcy wykonanie orzeczonej eksmisji, o ile takie zawieszenie jest usprawiedliwione położeniem pozwanego, a w szczególności tem, że on z powodu okoliczności od niego niezawisłych pozostaje bez pracy. W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu.

3. Sąd, udzielając zwłoki, jednocześnie zawiadomi o tem właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy, tudzież zarząd gminy, w której pozwany ma miejsce zamieszkania.

Art. 15.

Pozwany (art. 14, ust. 2) traci prawo do korzystania z moratorium mieszkaniowego, jeśli nie przyjmie odpowiedniej pracy, wskazanej mu przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy na warunkach w danej miejscowości ogólnie przyjętych z wyjątkiem, jeśli odmówi przyjęcia pracy w zakładach, objętych strajkiem, lub lokautem. Praca powinna być uważana za odpowiednią, o ile odpowiada kwalifikacjom pozwanego, nie jest niebezpieczną, ani dla jego zdrowia ani moralności, jeśli jest opłacana wystarczająco wedle przyjętych w danej miejscowości okręgu, lub zawodzie norm i nie spowoduje dla pozwanego poważnych przeszkód przy powrocie do jego pracy zawodowej.

ROZDZIAŁ V.

Postanowienie o dostarczeniu mieszkań.

Art. 16.

1. Bez poprzedniego zezwolenia urzędu gminnego nie wolno:

a) budynków mieszkalnych burzyć lub rozbierać w całości lub w części;

b) kilku mieszkań połączyć w jedno;

c) ubikacyj, które od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy służyły lub były używane za mieszkania przeznaczać na inne cele jak n. p. na fabryki, warsztaty, ubikacje służbowe, sklepy i cele przemysłowe.

2. Osoby, przekraczające zakazy, wymienione w ust. 1. niniejszego artykułu, podlegają karze grzywny do 3.000 lub aresztu do 3 miesięcy w trybie administracyjnego postępowania karnego oraz są obowiązane do przywrócenia przerobionego lokalu do pierwotnego stanu mieszkalnego. W razie niewykonania tego zarządzenia urzędu gminnego, konieczne przeróbki dokonane będą przez władzę gminną na koszt obowiązanego.

Art. 17.

1. Właściciel domu może wynajmując opróżnione mieszkanie tylko za zezwoleniem właściwego zarządu gminnego (urzędu gminnego, magistratu). Zarząd gminy może odmówić zezwolenia na wynajęcie opróżnionego lub mającego się opróżnić mieszkania, jeżeli proponowany lokator ze względu na swe zatrudnienie lub miejsce dotychczasowego pobytu nie jest z daną gminą związany albo jeżeli należy uwzględnić pracowników, pozostających w służbie Państwa lub innych związków i

instytucyj prawno-publicznych albo rodziny conajmniej z 3 dzieci (ust. (3)).

2) Wniosek o udzielenie zezwolenia na najem opróżnionego mieszkania obowiązany jest właściciel domu złożyć w właściwym zarządzie gminnym najpóźniej w ciągu 14 dni po opróżnieniu się danego mieszkania. Zarząd gminy obowiązany jest wydać swą decyzję w ciągu dni 14 po złożeniu wniosku. W braku decyzji zarządu gminnego w ciągu powyższego czasokresu należy przyjąć, że zezwolenie zostało udzielone.

3. Mieszkanie opróżnione, co do których właściciel domu nie złożył wniosku o ich wynajęcie w trybie przepisanych powyżej w ust. (1) i (2), oraz co do których wynajęcia odmowna decyzja zarządu gminnego uprawomocniła się albo została zatwierdzona ostateczną decyzją, może zarząd gminny przydzielić pracownikowi Państwa lub innego związku (instytucji) prawno-publicznego albo osobie, mającej na utrzymaniu we wspólnym gospodarstwie conajmniej 3 dzieci. Decyzje zarządu gminnego w sprawie przydzielenia opróżnionych mieszkań są natychmiast wykonalne.

4. Od decyzji w sprawie zezwolenia na najem mieszkania oraz w sprawie przydzielania mieszkania opróżnionego służy właścicielowi domu względnie osobie zainteresowanej na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego skarga w postępowaniu sorno-administracyjnym, zaś na obszarze cieszyńskiej części Województwa Śląskiego zażalenie do właściwej władzy nadzorczej, która orzeka ostatecznie. Czasokres do wniesienia skargi względnie zażalenia wynosi 7 dni od doręczenia decyzji. Przez wniesienie skargi w tymże terminie do właściwego urzędu gminnego czasokres ten zostaje zachowany. Właścicielami do rozpatrywania skarg w postępowaniu sporno-administracyjnym są dla gmin wiejskich wydziały powiatowe, zaś dla gmin miejskich Wojewódzki Sąd Administracyjny, Orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wydane zarówno w I. instancji jak i na odwołanie od orzeczenia wydziałów powiatowych są ostateczne. Wydział Powiatowy względnie Wojewódzki Sąd Administracyjny może na wniosek strony wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji, o ile względy publiczne nie stają na przeszkodzie.

5. Lokator, który objął mieszkanie wbrew postanowieniu niniejszego artykułu, może być przez zarząd gminy usunięty z mieszkania w trybie administracyjnym.

(Ciąg dalszy nastąpi)